

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

10 FEBRUARI 1954.

10 FÉVRIER 1954.

WETSONTWERP

tot verhoging van 10 % van de pensioenen voorzien bij de titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen en de vergoedingspensioenen, tot inrichting van de mobiliteit van deze pensioenen en tot afschaffing van de tweede vijfjaarlijkse herziening voorzien bij artikel 16 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 October 1948.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN (1), UITGEBRACHT

DOOR DE HEER MEYERS.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Bij de bespreking van de wet van 26 Juli 1952, tot verhoging van het bedrag van het pensioen der invaliden met 15 % en dit van het pensioen der weduwen met 25 %, en waarbij andere voordelen aan de invaliden, weduwen, ascendenten en andere rechthebbenden van de militaire oorlogsslachtoffers worden toegekend, beloofde de heer Minister van Financiën dat hij zijn administratie zou verzoeken de kwestie van de mobiliteit te bestuderen, en een ontwerp van wet in te dienen tot wederinstelling van de mobiliteit van de vergoedingspensioenen.

De oorlogsinvaliden hechten er inderdaad terecht een zeer groot belang aan, dat hun pensioen gekoppeld wordt aan het indexcijfer der levensduurte, zoals de wet van 28 Juli 1926 dit had voorzien. De wedden van het Rijkspersoneel, hun pensioenen, de lonen van de werklieden en de bedienden, de rust- en overlevingspensioenen ondergaan op het huidige ogenblik automatisch wijzigingen ingevolge

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Van Belle, voorzitter; Couplet, De Saeger, Discry, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Oblin, Parisi, Philippart, Scheyven. — De Sweemer, Detiège, Embise, Fiévet, Martel, Merlot, Paque, Soudan, Tielemans. — Liebaert, Masquelier.

Zie :

211 : Wetsontwerp.
229 en 242 : Amendementen.

PROJET DE LOI

majorant de 10 % les pensions prévues aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires et les pensions de réparation, organisant la mobilité de ces pensions et supprimant la deuxième révision quinquennale prévue à l'article 16 des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)

PAR M. MEYERS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Lors de la discussion de la loi du 26 juillet 1952, augmentant le taux de la pension des invalides de 15 % et celui de la pension des veuves de 25 %, et apportant d'autres avantages aux invalides, veuves, ascendants et autres ayants droit des victimes militaires de la guerre, M. le Ministre des Finances promet de prier son Administration d'étudier la question de la mobilité et de déposer un projet de loi qui établirait à nouveau la mobilité des pensions de réparation.

Les invalides de guerre attachent en effet à juste titre une très grande importance à voir leur pension rattachée à l'indice du coût de la vie, ainsi que l'avait prévu la loi du 28 juillet 1926. Les traitements des agents de l'État, leurs pensions, les salaires des ouvriers et employés, les pensions de retraite et de survie varient actuellement automatiquement en raison de l'index des prix de détail; il

(1) Composition de la Commission : MM. Van Belle, président; Couplet, De Saeger, Discry, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Oblin, Parisi, Philippart, Scheyven. — De Sweemer, Detiège, Embise, Fiévet, Martel, Merlot, Paque, Soudan, Tielemans. — Liebaert, Masquelier.

Voir :

211 : Projet de loi.
229 et 242 : Amendements.

de schommelingen van het indexcijfer der kleinhandels-prijzen; het was derhalve passend en billijk dat het pensioen van de meest verdienstelijken onder alle burgers eveneens een mobiliteitsregime zou genieten. Het behoud van de koopkracht van hun pensioen zal aan de militaire en de burgerlijke oorlogsslachtoffers ook een grotere zekerheid bezorgen.

Het door de Regering aangenomen systeem is datgene hetwelk ingesteld werd bij het Koninklijk besluit van 16 Februari 1953, houdende bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries. Het bedrag van het pensioen zal met 2,5 % verhoogd of verlaagd worden naargelang het indexcijfer een hogere of lagere schijf van 10 punten bereikt.

Met dit systeem wordt aangevangen, zodra het indexcijfer 430 punten overschrijdt, maar de Regering wil aan de gerechtigden bij onderhavig ontwerp van wet een zeer belangrijke waarborg geven, door geen verlagingen te voorzien alvorens het indexcijfer onder 350 punten daalt.

De Regering heeft evenwel beslist méér te doen, en aan de Kamers voor te stellen aan alle militaire oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden, alsook aan de burgers die gedurende de oorlog het slachtoffer werden van hun vaderlandsliefde, een verhoging van 10 % toe te kennen.

Men weet dat de door de wet van 26 Juli 1952 toegekende verhogingen de jaarlijkse last van de oorlogspensioenen met 386 miljoen frank hebben verhoogd. De door dit ontwerp van wet voorziene voordelen zullen een nieuwe jaarlijkse uitgave van 225 miljoen frank vereisen, maar, vermits zij voor 1954 slechts met ingang van 1 Juli 1954 worden verleend, zal de financiële last voor het dienstjaar 1954 slechts 112,5 miljoen frank bedragen. Het is goed er aan te herinneren, dat de pensioenen van de militaire slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945, en van hun rechthebbenden, op twee jaar tijd, en naargelang de categorieën, met 25 % tot 40 % werden verhoogd.

De Regering heeft ten slotte aanvaard de tweede vijfjaarlijkse herziening, voorzien bij artikel 16 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 October 1948, af te schaffen.

De Minister van Financiën verklaart, na zijn uiteenzetting, zeer getroffen te zijn geweest door de dankbetuigingen welke hem door de verbonden van de militaire oorlogsslachtoffers 1914-1918 en 1940-1945 zijn toegestuurd geworden.

Alle commissarissen verheugen zich over de verbeteringen welke de Regering in zake vergoedingspensioenen heeft voorgesteld, maar sommige leden betreuren dat de Regering nog niet méér heeft gedaan en de volledige péréquatie van de pensioenen van de invaliden en hun rechthebbenden niet heeft toegestaan, met ingang van 1 Januari 1954, door een integrale terugkeer tot de wet van 28 Juli 1926.

Men heeft bedoelde leden laten opmerken, dat de wet van 1926 door de wet van 10 Augustus 1948 en door deze van 26 Juli 1952 werd afgeschaft, maar vermits de wetgever het bedrag van de pensioenbedragen voor de invaliden steds mag vermeerderen, hebben de Kamers verhogingen toegekend én door de wet van 10 Augustus 1948, én door de wet van 26 Juli 1952, terwijl een nieuwe verhoging van 10 % door dit ontwerp wordt voorgesteld. Men moet niettemin te dezer zake, zoals trouwens op elk ander gebied, rekening houden met de budgetaire last van de voorgestelde verhogingen. Indien men alles moest toestaan wat gevraagd wordt, zou men méér dan 1.800 miljoen frank aan bijkredieten nodig hebben, terwijl een volledige terugkeer tot de wet van 1926 een aanzienlijke uitgave van circa 600 miljoen frank per jaar zou vertegenwoordigen. Het is voor de Regering niet mogelijk op het huidig ogenblik dergelijke last door de Staat te doen dragen.

était dès lors opportun et équitable que la pension des plus méritants parmi nos citoyens bénéficie également d'un régime de mobilité. Le maintien du pouvoir d'achat de leur pension apportera également pour les victimes militaires et civiles de la guerre une plus grande sécurité.

Le système, qui fut adopté par le Gouvernement, est celui qui fut institué par l'arrêté royal du 16 février 1953 portant statut pécuniaire du personnel des ministères. Le taux de la pension sera majoré ou diminué de 2,5 % suivant que l'index se situe dans une tranche supérieure ou inférieure de 10 points.

Le système jouera dès que l'index dépassera les 430 points, mais le Gouvernement veut donner une garantie très importante aux bénéficiaires du présent projet de loi en ne prévoyant pas de réduction avant que l'index ne descende en dessous de 350 points.

Le Gouvernement a cependant décidé de faire plus et de proposer aux Chambres d'accorder, à toutes les victimes militaires de la guerre et leurs ayants droit ainsi qu'aux civils, victimes de leur patriotisme durant la guerre, une augmentation de 10 %.

On sait que les majorations accordées par la loi du 26 juillet 1952 ont augmenté la charge annuelle des pensions de guerre de 386.000.000 de francs. Les avantages prévus par le présent projet de loi exigeront une dépense annuelle nouvelle de 225 millions de francs, mais, n'étant accordées pour 1954 qu'à partir du 1er juillet 1954, la charge financière pour l'exercice 1954 sera de l'ordre de 112,5 millions de francs. Il est bon de rappeler que les pensions des victimes militaires des guerres 1914-1918 et 1940-1945 et de leurs ayants droit ont augmenté en deux ans de temps de 25 % à 40 % suivant les catégories.

Le Gouvernement a enfin accepté de supprimer la seconde revision quinquennale prévue à l'article 16 des lois sur les pensions de réparation, coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948.

Le Ministre des Finances, après son exposé, déclare avoir été très sensible aux remerciements que lui ont adressés les fédérations des victimes militaires des guerres 1914-1918 et 1940-1945.

Tous les commissaires se félicitent des améliorations que vient de proposer le Gouvernement aux pensions de réparation, mais certains membres regrettent que le Gouvernement n'ait pas fait davantage et n'ait pas accordé, à partir du 1er janvier 1954, la péréquation complète des pensions des invalides et leurs ayants droit par un retour intégral à la loi du 28 juillet 1926.

Il fut fait remarquer aux membres en question, que la loi de 1926 fut supprimée par la loi du 10 août 1948, par celle du 26 juillet 1952, mais, le législateur pouvant toujours majorer le taux des barèmes des pensions des invalides, les Chambres ont accordé des augmentations et par la loi du 10 août 1948, et par la loi du 26 juillet 1952, et une nouvelle augmentation de 10 % est proposée par le présent projet. Il faut néanmoins tenir compte en cette matière comme en toutes autres de la charge budgétaire des majorations proposées. Si on devait accorder tout ce qui est demandé, on aurait besoin de plus de 1.800 millions de crédits supplémentaires, tandis qu'un retour complet à la loi de 1926 représenterait une dépense considérable de l'ordre de quelque 600 millions de francs par an. Il n'est pas possible au Gouvernement de faire supporter en ce moment une telle charge par l'Etat.

Een lid is van oordeel dat het ontwerp al te eenvoudig is en dat men bij deze gelegenheid het lot had moeten regelen van de hertrouwde weduwen; aan de slachtoffers van het offensief Von Runstedt, in 1944, het militair vergoedingspensioen had moeten verlenen, de toestand herzien van de wezen wier moeder werd aangehouden en gefusilleerd in dienst van het Land.

Een ander lid blijft stilstaan bij de toestand van de weduwen, bij het bedrag van hun pensioen, bij het lot van de hertrouwde weduwen; hij hoopt dat een statuut van de oorlogsweduwen zal uitgewerkt worden.

ONTLEDING VAN DE AMENDEMENTEN.

Verschillende amendementen werden tijdens de bespreking van de artikelen neergelegd. De Regering, alhoewel zij liet opmerken dat sommige van deze amendementen sympathiek waren, is van oordeel dat het passend zou zijn zich aan het ontwerp van wet te houden opdat het ontwerp spoedig door de Kamer der Volksvertegenwoordigers zou worden goedgekeurd en voorgelegd aan de Senaat. Er valt eveneens aan te stippen, dat het ontwerp van wet er toe strekt, zoals zijn titel luidt, de pensioenen met 10 % te verhogen, de mobiliteit van deze pensioenen in te richten en de tweede vijfjaarlijkse herziening af te schaffen; alle andere voordelen vallen niet binnen het kader van het voorwerp van onderhavig ontwerp van wet, en de ontvankelijkheid van sommige amendementen mag derhalve in twijfel worden getrokken. Ten slotte bedraagt de last van de verschillende amendementen $\pm$ 500 miljoen; na de door de Regering gedane inspanning kan deze aanzienlijke bijkomende uitgave niet in aanmerking genomen worden.

De Regering vraagt van alle amendementen af te zien opdat de wet zou gestemd worden door de twee vergaderingen vóór de ontbinding, zoals dit door de invaliden zelf wordt gewenst.

Ten einde het mogelijk te maken het voordeel van de wet tot de burgerlijke slachtoffers uit te breiden, stelt de Regering voor de titel van het ontwerp van wet door de navolgende tekst te vervangen :

« Ontwerp van wet tot verhoging met 10 % van de » pensioenen bepaald bij de titels II en III van de samen- » geordende wetten op de militaire pensioenen, de ver- » goedingspensioenen, de pensioenen van burgerlijke » slachtoffers van de oorlog 1914-1918, tot inrichting van » de mobiliteit van die pensioenen en tot afschaffing van » de tweede vijfjaarlijkse herziening bepaald bij artikel 16 » van de wetten op de vergoedingspensioenen, samen- » geordend bij het besluit van de Regent van 5 Octo- » ber 1948. »

Deze wijziging werd eenstemmig aangenomen.

Eerste artikel

1) Een lid stelt voor op negende regel van § 1 (Franse tekst) het woord « en » te vervangen door het woord « à ». Men moet dus lezen « à un taux unique » in de plaats van « en un taux unique ». Deze wijziging, welke de zin van het artikel geenszins verandert, werd goedgekeurd.

2) Het eerste lid werd zonder discussie door alle leden aangenomen.

Tussen het eerste en het tweede lid hebben sommige leden bij amendement voorgesteld, geen rekening meer te houden met de belangrijkheid van de inkomsten voor de toekenning van de verhoging van 30 %, voorzien bij de wet van 1952.

Un membre estime que le projet est trop simple et qu'il aurait fallu régler à cette occasion le sort des veuves remariées, accorder aux victimes de l'offensive Von Runstedt en 1944 la pension de réparation militaire, revoir la situation des orphelins dont la mère fut arrêtée, fusillée au service du Pays.

Un autre membre s'arrête à la situation des veuves, au taux de leur pension, au sort des veuves remariées; il souhaite qu'un statut de la veuve de guerre soit élaboré.

ANALYSE DES AMENDEMENTS.

Plusieurs amendements furent déposés durant la discussion des articles. Le Gouvernement, tout en faisant observer que certains de ces amendements étaient sympathiques, estime qu'il serait opportun de s'en tenir au projet de loi, afin que le projet puisse être approuvé rapidement par la Chambre des Représentants et être soumis au Sénat. Il faut également faire observer que le projet de loi tend, ainsi que le dit son titre, à majorer les pensions de 10 %, à organiser la mobilité de celles-ci et à supprimer la deuxième révision quinquennale; toutes les autres propositions ne tombent pas dans le cadre de l'objet du présent projet de loi, et la recevabilité de certains amendements peut, dès lors, être mise en doute. Enfin, le coût des différents amendements est de l'ordre de $\pm$ 500 millions; après l'effort que fait le Gouvernement, cette dépense supplémentaire considérable ne peut être prise en considération.

Le Gouvernement demande d'écarter tous les amendements afin que la loi puisse être votée par les deux assemblées avant la dissolution, ainsi qu'il est souhaité par les invalides eux-mêmes.

Afin de permettre d'étendre le bénéfice de la loi aux victimes civiles, le Gouvernement proposa de remplacer le titre du projet de loi par le texte qui suit :

« Projet de loi majorant de 10 % les pensions prévues » aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions » militaires, les pensions de réparation, les pensions des » victimes civiles de la guerre 1914-1918, organisant la » mobilité de ces pensions et supprimant la deuxième révi- » sion quinquennale prévue à l'article 16 des lois sur les » pensions de réparation, coordonnées par l'arrêté du » Régent du 5 octobre 1948. »

Cette modification fut adoptée à l'unanimité.

Article premier.

1) Un membre propose de remplacer à la ligne 9 du § 1er le mot « en » par le mot « à ». Il faut donc lire « à un taux unique » au lieu de « en un taux unique ». Cette modification, ne changeant nullement le sens de l'article, fut approuvée;

2) L'alinéa 1er fut admis par tous les membres, sans discussion.

Entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, des membres ont proposé par voie d'amendement de ne plus tenir compte de l'importance des revenus pour l'octroi de la majoration de 30 % prévue dans la loi de 1952.

Rekening houdende met het eenstemmig verlangen van de leden van uwe Commissie om aan de grootste verminkten en invaliden voldoening te zien geven, legt de Regering het volgende amendement voor :

« Met ingang van 1 Juli 1954, wordt de bijkomende verhoging voorzien bij artikel 5 van de wet van 10 Augustus 1948, gewijzigd bij artikel 2, § 3, van de wet van 26 Juli 1952, ten bate van sommige categorieën van invaliden, eenvormig vastgesteld op 30 %, zonder daarbij de inkomsten van de betrokkenen in aanmerking te nemen. »

Er zijn voor het ogenblik in 't geheel 2.542 groot-invaliden; 192 onder hen bekomen slechts de verhoging van 40 % (30 + 10) omdat hun inkomsten het dubbel van het minimum, vrijgesteld van de aanvullende personele belasting, overschrijden.

Het amendement heeft ten doel, door het afschaffen van elke voorwaarde inzake inkomsten, hun zonder jaarlijks onderzoek de verhoging te verlenen van 60 % (30 + 30), welke reeds 2.350 groot-invaliden genieten. Dit zal ± 2 miljoen per jaar kosten. De financiële weerslag is dus niet belangrijk.

Een lid is van oordeel dat aan dit voordeel een terugwerkende kracht, te beginnen van 1 Januari 1953, zou dienen gegeven te worden. Er werd hem geantwoord, dat het in de wet van 10 Augustus 1948 is dat de wetgever rekening heeft gehouden met de belangrijkheid van de inkomsten, en dat de verhoging van 30 % slechts werd toegekend aan diegenen wier inkomsten het minimum vrijgesteld van de aanvullende personele belasting niet overschreden, terwijl de Regering, bij de wet van 26 Juli 1952, het aantal gerechtigden op een gunstiger verhogingsbedrag reeds had doen toenemen door 45 % te verlenen in de plaats van 30 % — voor diegenen onder de invaliden met 100 % en méér, die geen inkomsten hebben hoger dan het dubbele van de minima vrijgesteld van de aanvullende personele belasting.

De Regering stelt nu voor, ingevolge de tussenkomst van leden van alle partijen, met de inkomsten geen rekening meer te houden vanaf de datum waarop de verhoging van 10 % in werking zal treden, zegge met ingang van 1 Juli 1954. Er bestaat geen enkele reden om een terugwerkende kracht toe te staan.

Dit amendement werd verworpen met 5 tegen 8 stemmen en 2 onthoudingen, terwijl een ander amendement, hetwelk er toe strekte een terugwerkende kracht vanaf 1 Januari 1954 te bekomen, hetzelfde lot onderging.

Het amendement van de Regering werd eenstemmig goedgekeurd.

Verscheidene amendementen op het 2de lid werden ingediend. Een lid verlangt de woorden « niet-hertrouwde » te zien weglaten, van oordeel zijnde dat de wetgever sinds 1947 een vergissing heeft begaan door aan de hertrouwde weduwen van 1940 elk recht op een pensioen te weigeren, en door geen enkele verhoging meer toe te staan van het bedrag van de pensioenen verleend aan zelfde categorie weduwen van 1914-1918. Uwe Commissie is voort blijven oordelen dat de hertrouwde weduwen geen enkel recht hadden op een pensioen of op een verhoging van hun pensioen toegekend vóór 1946, en heeft het amendement met 8 tegen 6 stemmen en één onthouding verworpen.

Een ander amendement strekt er toe, de basis met 20 % te verhogen van 1 Januari 1953 af, wat betreft de pensioenen der invaliden, der niet-hertrouwde weduwen, der hertrouwde weduwen die opnieuw weduwe werden en der wezen, alsook wat de pensioenen en tegemoetkomingen voor ascendenten aangaat. De aanzienlijke financiële weerslag van dit amendement maakt het de Regering en uwe Commissie niet mogelijk het aan te nemen, en het werd derhalve verworpen met 9 tegen 6 stemmen en één onthouding.

Tenant compte du désir unanime des membres de votre Commission de voir donner satisfaction aux plus grands mutilés et invalides, le Gouvernement présente l'amendement suivant :

« A partir du 1er juillet 1954, la majoration supplémentaire prévue à l'article 5 de la loi du 10 août 1948, modifiée par l'article 2, § 3, de la loi du 26 juillet 1952, en faveur de certaines catégories d'invalides, est fixée uniformément à 30 %, sans considération des revenus des intéressés. »

Il y a actuellement en tout 2.542 grands invalides; 192 d'entre eux n'obtiennent que la majoration de 40 % (30 + 10) parce qu'ils jouissent de revenus dépassant le double du minimum exonéré de l'impôt complémentaire personnel.

L'amendement a pour but, en supprimant toute condition de revenus, de leur octroyer, sans examen annuel, la majoration de 60 % (30 + 30) dont jouissent déjà 2.350 grands invalides. Il en coûtera ± 2 millions par an. L'incidence financière n'est donc pas importante.

Un membre estime qu'il faudrait donner à cet avantage une rétroactivité à partir du 1er janvier 1953. Il lui fut répondu que c'est dans la loi du 10 août 1948 que le législateur a tenu compte de l'importance des revenus, et que la majoration de 30 % ne fut accordée qu'à ceux dont les revenus ne dépassaient pas le minimum exonéré de l'impôt complémentaire personnel, tandis que par la loi du 26 juillet 1952 le Gouvernement avait déjà augmenté le nombre de bénéficiaires à un taux de majoration plus favorable en accordant 45 % au lieu de 30 % pour ceux des invalides à 100 % et plus n'ayant pas de revenus supérieurs au double des minima exonérés de l'impôt complémentaire personnel.

Le Gouvernement propose maintenant, suite à l'intervention des membres de tous les partis, de ne plus tenir compte des ressources à partir de la date où l'augmentation de 10 % jouera, soit à partir du 1er juillet 1954. Il n'y a aucune raison pour octroyer une rétroactivité.

Cet amendement fut rejeté par 5 voix contre 8 et deux abstentions, tandis qu'un autre amendement, tendant à obtenir une rétroactivité à partir du 1er janvier 1954, connu le même sort.

L'amendement du Gouvernement fut approuvé à l'unanimité.

Plusieurs amendements furent introduits à l'alinéa 2. Un membre désire voir supprimer les mots « non remariées », estimant que le législateur a fait erreur depuis 1947 en refusant aux veuves remariées de 1940-1945 tout droit à une pension et en n'accordant plus aucune augmentation du taux des pensions octroyées à cette catégorie de veuves de 1914-1918. Votre Commission a continué à estimer que les veuves remariées n'avaient aucun droit à une pension ou à une majoration de leur pension accordée avant 1946 et écarta l'amendement par 8 voix contre 6 et 1 abstention.

Un autre amendement tend à majorer la base de 20 %, à partir du 1er janvier 1953, des pensions des invalides, des veuves non remariées, des veuves remariées, redevenues veuves, et des orphelins, et des pensions et allocations d'ascendants. L'incidence financière considérable de cet amendement ne permet pas au Gouvernement ni à votre Commission de l'accepter, et il fut dès lors rejeté par 9 voix contre 6 et 1 abstention.

De tekst van het 2de lid van § 2 van artikel 1 van het ontwerp van wet werd éénstemmig aangenomen.

Het 3de lid werd eveneens goedgekeurd, terwijl een amendement, hetwelk er toe strekte er aan toe te voegen dat deze toestand zal blijven voortbestaan in afwachting dat de waarde van de pensioenen der invaliden hersteld wordt ten opzichte van 1940, met 8 tegen 6 stemmen en één onthouding verworpen werd.

§ 3. — Een amendement werd ingediend, warbij beoogd werd de pensioenen te doen schommelen, vertrekkende van het indexcijfer 400. De argumenten welke werden aangevoerd bij het vaststellen van het aantal punten vanaf hetwelk de mobiliteit uitwerking begint te hebben in de wetgeving op de ouderdomspensioenen, gelden ook hier.

Door dit amendement aan te nemen zouden de invaliden en de weduwen een bijkomende verhoging van 10 % bekomen, zouden de invaliden nog slechts 10 % verwijderd zijn van het bedrag van de wet van 1926 en zouden de weduwen 3.000 frank per maand hebben.

De Minister van Financiën liet opmerken, dat de aanvaarding van dit amendement een aanzienlijke financiële weerslag zou hebben, dat het ontwerp van de Regering aan de invaliden een mobiliteitssysteem verleent te vergelijken met dit van het Rijkspersoneel, dat sommige categorieën van invaliden door dit ontwerp de bedragen van de wet van 1926 zullen bereiken, dat de weduwen deze bedragen niet meer dan 90 % zullen overschrijden. De weduwen hebben thans een pensioen van 30.000 frank sinds de wet van 1952; zij zullen door dit ontwerp 33.000 frank hebben, terwijl zij, indien de wet van 1926 voor de weduwen haar maximum uitwerking mocht hebben, deze laatste recht zouden hebben op 16.800 frank. Een gans bijzondere inspanning werd na de oorlog 1940-1945 voor de weduwen gedaan.

Het amendement werd verworpen met 9 tegen 5 stemmen en 2 onthoudingen, alsook het amendement strekkende tot het vervangen van de in deze paragraaf voorkomende tabel.

Paragraaf 3 werd aangenomen met 10 tegen 6 stemmen. De paragrafen 4 en 5 werden éénstemmig aangenomen.

Artikel 2.

Dit artikel beoogt de afschaffing van de tweede vijfjaarlijkse herziening.

Alle commissarissen keurden het voorstel van de Regering goed, maar sommigen zouden willen dat de reeds genomen beslissingen als niet bestaande zouden beschouwd worden indien sommige invaliden, die reeds de tweede vijfjaarlijkse herziening hebben ondergaan, van hun pensioen zouden beroofd geworden zijn omdat de bewuste herziening vóór 1 Juli 1954 heeft plaats gehad.

Er werd aan bedoeld lid door een commissaris geantwoord, dat het niet mogelijk was aan de bij artikel 2 voorziene bepaling een terugwerkende kracht te verlenen. Het zou toch niet aannemelijk zijn, éénmaal wettelijk en officieel vastgesteld dat een invalide slechts 10 % invaliditeit heeft na zijn tweede onderzoek, terwijl hij vroeger een invaliditeit van 40 % had, dat men thans zou zeggen dat dit onderzoek zal beschouwd worden als niet hebbende plaats gehad en dat men niettemin 40 % invaliditeit zal verlenen.

De verbonden van krijgsgevangenen en politieke gevangenen hebben dit begrepen, zegt het achtbaar lid, en hun eisen strekten er slechts toe de afschaffing van de tweede vijfjaarlijkse herziening te bekomen voor de toekomst. Trouwens, de invaliden die hun invaliditeitsgraad na de tweede vijfjaarlijkse herziening zagen verhogen, zullen een pensioen kunnen genieten hetwelk met deze nieuwe invali-

Le texte de l'alinéa 2 du § 2 de l'article 1er du projet de loi fut adopté à l'unanimité.

L'alinéa 3 fut également approuvé, tandis qu'un amendement tendant à ajouter que cette situation subsistera en attendant que la valeur des pensions des invalides soit rétablie par rapport à 1940 fut rejeté par 8 voix contre 6 et 1 abstention.

§ 3. — Un amendement fut déposé visant à faire fluctuer les pensions en partant de l'index 400. Les arguments qui furent invoqués lors de la fixation du nombre de points à partir duquel la mobilité commence à jouer dans la législation des pensions de vieillesse valent également ici.

En adoptant cet amendement, les invalides et les veuves auraient une augmentation supplémentaire de 10 %, les invalides ne seraient plus qu'à 10 % du taux de la loi de 1926 et les veuves auraient 3.000 francs par mois.

Le Ministre des Finances fit observer que l'adoption de cet amendement aurait des répercussions financières considérables, que le projet du Gouvernement accorde aux invalides un système de mobilité comparable à celui des agents de l'Etat, que certaines catégories parmi les invalides atteindront par le présent projet les taux de la loi de 1926, que les veuves dépasseront ces taux de plus de 90 %. Les veuves ont actuellement une pension de 30.000 francs depuis la loi de 1952; elles auront par le présent projet 33.000 francs tandis que si la loi de 1926 devait jouer au maximum pour les veuves, celles-ci auraient droit à 16.800 francs. Un effort tout spécial fut fait par le législateur après la guerre de 1940-1945 pour les veuves.

L'amendement fut rejeté par 9 voix contre 5 et 2 abstentions, ainsi que l'amendement tendant à remplacer le tableau figurant au présent paragraphe.

Le § 3 fut adopté par 10 voix contre 6.

Les §§ 4 et 5 furent adoptés à l'unanimité.

Article 2.

Cet article vise la suppression de la deuxième revision quinquennale.

Tous les commissaires approuvèrent la proposition du Gouvernement, mais certains voudraient que les décisions qui furent déjà prises soient considérées comme non existantes, si certains invalides, qui ont déjà subi la seconde revision quinquennale, avaient été privés de leur pension parce que cette revision a eu lieu avant le 1er juillet 1954.

Il fut répondu au membre en question par un autre commissaire, qu'il n'était pas possible d'accorder un effet rétroactif à la disposition prévue à l'article 2. Il ne serait tout de même pas admissible qu'une fois constaté légalement et officiellement qu'un invalide n'a plus que 10 % d'invalidité après son second examen, alors qu'il avait précédemment une invalidité de 40 %, que l'on dise actuellement que cet examen est considéré comme n'ayant pas eu lieu et que l'on accordera tout de même 40 % d'invalidité.

Les fédérations des prisonniers de guerre et des prisonniers politiques l'ont compris, dit l'honorable membre, et leurs revendications ne tendaient qu'à obtenir la suppression de la seconde revision quinquennale pour l'avenir. Les invalides d'ailleurs qui virent le degré de leur invalidité augmenter après la seconde revision quinquennale, pourront jouir d'une indemnité correspondant à ce nouveau

diteitsgraad overeenstemt. Zij zullen het percentage wegens verergering behouden.

Een lid betreurt het bepaalde in artikel 2 van het ontwerp van wet, want hij denkt aan al de misbruiken, door iedereen gekend, die het voorwerp hebben uitgemaakt van verslagen en die hun oorsprong hebben gevonden in het gebrek aan strengheid van de na de oorlog 1914-1918 ingestelde commissies.

De tekst van het eerste lid van het ontwerp werd aangenomen met 9 tegen 5 stemmen en één onthouding, terwijl het artikel zelf eenstemmig werd aanvaard.

Verskillende amendementen werden neergelegd, strekkende tot het wijzigen van sommige artikelen van de wetten op de vergoedingspensioenen samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 October 1948, of bepalingen bevattende ten bate van sommige categorieën gerechtigden op de wetten op de vergoedingspensioenen. Sommige van deze amendementen zijn onnuttig en overbodig want zij willen verwezenlijken hetgeen reeds bestaat, terwijl al deze amendementen handelen over kwesties welke niet het voorwerp uitmaken van dit Regeringsontwerp.

Uwe Commissie heeft bijgevolg met 8 tegen 5 stemmen en één onthouding geoordeeld, dat deze amendementen niet ontvankelijk waren; zij werden derhalve niet in behandeling genomen.

De Regering stelde voor de artikelen 3, 4 en 5 er aan toe te voegen, ten einde de toestand van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 te regelen.

Artikel 3.

In artikel 3 stelt de Regering voor, het regime, strekkende tot het doen variëren der pensioenen volgens de schommelingen van het gemiddelde indexcijfer der kleinhandelsprijzen voor het Rijk, uit te breiden tot de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen.

Het is derhalve noodzakelijk de grondslagen waarop die variaties zullen toegepast worden nauwkeurig te omschrijven.

Daartoe werden de bijkomende toelagen, bepaald bij artikel 11 van de wet van 28 Juli 1953, opgenomen in de bedragen der pensioenen en vergoedingen waarmede zij verband houden.

Insgelijks daartoe wordt de coëfficiënt welke werd toegepast op sommige toelagen van weduwen van burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en de pensioenen bedoeld bij de wet betreffende de herstellpensioenen voor burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbers, op 2,25 gestabiliseerd.

Zo zal nog slechts een enig en geconsolideerd bedrag voor elk pensioen, toelage, verhoging of vergoeding bestaan en het is op dit enig en geconsolideerd bedrag dat de bij artikel 5 bedoelde verlagingen of verhogingen zullen worden toegepast.

Artikel 4.

Krachtens § 2 van het eerste artikel van het ontwerp van wet, wordt een verhoging van 10 % toegekend met ingang van 1 Juli 1954 voor de invaliditeitspensioenen, de pensioenen van niet hertrouwde weduwen en de wezen en voor de pensioenen van ascendenten, verleend krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of krachtens de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Uit de memorie van toelichting blijkt, dat het in de bedoeling van de Regering ligt die verhoging van 10 % te beperken tot de enige slachtoffers van de burgerlijke en militaire plichten.

Overeenkomstig dit principe worden de pensioenen van burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, wier

degré d'invalidité. Ils seront maintenus dans leur aggravation.

Un membre regrette la disposition de l'article 2 du projet de loi, car il songe à tous les abus, qui sont connus de tous, qui ont fait l'objet de rapports et qui ont trouvé leur origine dans le manque de sévérité des commissions instituées après la guerre de 1914-1918.

Le texte de l'article premier du projet fut admis par 9 voix contre 5 et une abstention, tandis que l'article même fut adopté à l'unanimité.

Différents amendements furent déposés, tendant à modifier certains articles des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948, ou contenant des dispositions en faveur de certaines catégories de bénéficiaires des lois sur les pensions de réparation. Certains de ces amendements sont inutiles et superflus, car ils veulent réaliser ce qui existe déjà, tandis que tous ces amendements traitent de questions qui ne font pas l'objet du présent projet du Gouvernement.

Votre Commission a dès lors considéré, par 8 voix contre 5 et 1 abstention, que ces amendements n'étaient pas recevables; ils ne furent dès lors pas discutés.

Le Gouvernement proposa d'ajouter les articles 3, 4 et 5 pour régler la situation des victimes civiles de la guerre de 1914-1918.

Article 3.

Le Gouvernement propose à l'article 3 d'étendre aux victimes civiles des deux guerres, le régime tendant à faire varier les pensions selon les fluctuations de l'index moyen des prix de détail pour le Royaume.

Il est nécessaire dès lors de bien préciser les bases sur lesquelles s'appliqueront ces variations.

A cette fin, les allocations complémentaires prévues à l'article 11 de la loi du 28 juillet 1953 sont intégrées dans les taux des pensions et indemnités auxquelles elles se rattachent.

A cette fin également, le coefficient qui affectait certaines allocations de veuves de victimes civiles de la guerre 1914-1918 et les pensions visées par la loi relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit, est stabilisé à 2,25.

Ainsi, il n'existera plus qu'un taux unique et consolidé pour chaque pension, allocation, majoration ou indemnité, et c'est sur ce taux unique et consolidé que s'appliqueront les réductions ou majorations visées par l'article 5.

Article 4.

En vertu du § 2 de l'article 1er du projet de loi, une majoration de 10 % est accordée à partir du 1er juillet 1954 pour les pensions d'invalidité, de veuves non remariées et d'orphelins et les pensions d'ascendants accordées en vertu des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

Il résulte de l'exposé des motifs que l'intention du Gouvernement est de limiter cette majoration de 10 % aux seules victimes du devoir civique ou militaire.

En conformité de ce principe, sont également majorées de 10 % les pensions des victimes civiles de la guerre

schade het gevolg is van een patriotische daad, insgelijks met 10 % verhoogd.

Artikel 5.

Dit artikel regelt de verandering der pensioensbedragen in overeenstemming met de schommelingen van het gemiddelde indexcijfer der kleinhandelsprijzen.

De pensioenen zullen verhoogd of verlaagd worden zoals is voorgeschreven in de §§ 3, 4 en 5 van het eerste artikel van dit ontwerp van wet.

Worden evenwel van dit nieuw stelsel uitgesloten, de kindertoeslagen bedoeld bij de artikelen 6, § 4, en 14, § 1 van de wet betreffende de herstpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbers.

Dergelijke uitsluiting dringt zich op. Inderdaad, de kindertoeslagen bedoeld bij de voornoemde artikelen 6, § 4, en 14, § 1, veranderen onder dezelfde voorwaarden als de kindertoeslagen bepaald bij de samengeordende wetten betreffende de kindertoeslagen voor loonarbeiders.

De artikelen 3, 4 en 5 werden eenparig goedgekeurd.

Het ontwerp zoals gewijzigd door de Commissie, en waarvan de nieuwe tekst als bijlage tot dit verslag wordt opgenomen, werd, evenals dit verslag, eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

P. MEYERS.

De Voorzitter,

F. VAN BELLE.

1914-1918 dont le dommage est la conséquence d'un acte patriotique.

Article 5.

Cet article organise la variation des taux des pensions en fonction des fluctuations de l'index moyen des prix de détail.

Les pensions seront majorées ou réduites ainsi qu'il est prescrit aux §§ 3, 4 et 5 de l'article 1er du présent projet de loi.

Sont toutefois exclues de ce régime nouveau, les allocations familiales visées par les articles 6, § 4, et 14, § 1er, de la loi relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre 1940-1945 et de leur ayants droit.

Une telle exclusion s'impose. En effet, les allocations familiales visées par les susdits articles 6, § 4, et 14, § 1er, varient dans les mêmes conditions que les allocations familiales prévues par les lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

Les articles 3, 4 et 5 furent admis à l'unanimité.

L'ensemble du projet de loi modifié par la Commission, et dont le texte nouveau figure en annexe, fut adopté à l'unanimité, de même que le présent rapport.

Le Rapporteur,

P. MEYERS.

Le Président,

F. VAN BELLE.

TEXTE ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Projet de loi majorant de 10 % les pensions prévues aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires, les pensions de réparation, les pensions des victimes civiles de la guerre 1914-1918, organisant la mobilité de ces pensions et supprimant la deuxième révision quinquennale prévue à l'article 16 des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948.

Article premier.

§ 1er. — Les pensions d'invalidité, compte tenu éventuellement des divers éléments qui les composent, les pensions aux veuves et orphelins, les majorations éventuelles du chef de l'existence d'enfants et les pensions ou allocations aux ascendants et autres ayants droit, attribuées soit en vertu des lois sur les pensions militaires coordonnées par l'arrêté royal du 11 août 1923, soit en vertu des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948, sont fixées à un taux unique pour la tenue du Grand-Livre des pensions. Les livres que tiennent la Cour des Comptes et la Caisse nationale des pensions de la guerre sont modifiés d'office.

§ 2. — Ce taux unique est fixé sur la base des pensions, indemnités ou allocations payées, toutes majorations comprises, pour le deuxième trimestre 1954.

A partir du 1er juillet 1954, la majoration supplémentaire prévue à l'article 5 de la loi du 10 août 1948, modifiée par l'article 2, § 3, de la loi du 26 juillet 1952, en faveur de certaines catégories d'invalides, est fixée uniformément à 30 % sans considération des revenus des intéressés.

Cette base est majorée de 10 % à partir du 1er juillet 1954, pour les pensions d'invalidité, de veuves non remariées et d'orphelins et les pensions ou allocations d'ascendants.

A cette date, un arrêté royal fixe le taux unique ainsi établi, arrondi en francs entiers, au multiple de 4 immédiatement inférieur.

§ 3. — Le taux unique ainsi fixé ne varie pas aussi longtemps que l'index moyen des prix de détail pour le Royaume est supérieur à 349,9 et inférieur à 430.

Il est majoré ou réduit comme suit, lorsque l'index moyen se situe en dehors des limites ainsi fixées :

Index	Majoration	Réduction
—	—	—
440 à 449,9	7,5 %	—
430 à 439,9	5 %	—
340 à 349,9	—	2,5 %
330 à 339,9	—	5 %

et ainsi de suite, à raison de 2,5 % de majoration ou de réduction lorsque l'index moyen se situe dans une tranche supérieure ou inférieure de 10 points.

§ 4. — L'index à considérer est constitué par la moyenne

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Ontwerp van wet tot verhoging met 10 % van de pensioenen bepaald bij de titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, de vergoedingspensioenen, de pensioenen van burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, tot inrichting van de mobiliteit van die pensioenen en tot afschaffing van de tweede vijfjaarlijkse herziening bepaald bij artikel 16 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 October 1948.

Eerste artikel.

§ 1. — De invaliditeitspensioenen, eventueel met inachtneming van de verschillende elementen waaruit zij zijn samengesteld, de weduwen- en wezenpensioenen, de gebeurlijke verhogingen wegens het bestaan van kinderen en de pensioenen of tegemoetkomingen aan de ascendenten en andere rechtverkrijgenden, toegekend hetzij krachtens de wetten op de militaire pensioenen samengeordend bij het Koninklijk besluit van 11 Augustus 1923, hetzij krachtens de wetten op de vergoedingspensioenen samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 October 1948, worden voor het houden van het Grootboek der pensioenen in een enig bedrag vastgesteld. De door het Rekenhof en de Nationale Kas voor oorlogspensioenen gehouden boeken worden ambtshalve gewijzigd.

§ 2. — Dit enig bedrag wordt vastgesteld op de basis van de pensioenen, vergoedingen en tegemoetkomingen die, met inbegrip van alle verhogingen, voor het tweede kwartaal 1954 zijn uitbetaald.

Van 1 Juli 1954, wordt de bijkomende verhoging waarvan sprake in artikel 5 der wet van 10 Augustus 1948, gewijzigd door artikel 2, § 3, der wet van 26 Juli 1952, ten voordele van sommige categorieën van invaliden, eenvormig vastgesteld op 30 %, zonder inachtneming van de inkomsten der belanghebbenden.

Deze basis wordt verhoogd met 10 % met ingang van 1 Juli 1954 voor de invaliditeitspensioenen, de pensioenen aan de niet-hertrouwde weduwen en de wezen en voor de pensioenen of tegemoetkomingen aan de ascendenten.

Op deze datum bepaalt een Koninklijk besluit het aldus vastgesteld enig bedrag, afgerond in gehele franken tot het onmiddellijk lager veelvoud van 4.

§ 3. — Het aldus vastgesteld enig bedrag verandert niet zolang het algemeen indexcijfer der kleinhandelsprijzen voor het Rijk hoger is dan 349,9 en lager dan 430.

Het wordt verhoogd of verlaagd als volgt, wanneer het algemeen indexcijfer buiten de aldus bepaalde grenzen komt te liggen.

Indexcijfer	Verhoging	Verlaging
—	—	—
440 tot 449,9	7,5 %	—
430 tot 439,9	5 %	—
340 tot 349,9	—	2,5 %
330 tot 339,9	—	5 %

en zo verder, naar rato van 2,5 % verhoging of verlaging wanneer het algemeen indexcijfer in een schijf komt te liggen welke 10 punten hoger of lager is.

§ 4. — Het in aanmerking te nemen indexcijfer is het

des index publiés pour les trois mois du pénultième trimestre civil précédant l'échéance.

§ 5. — Dans toutes les opérations de paiement résultant de la présente loi, les fractions de franc sont négligées.

Art. 2.

L'article 16 des lois sur les pensions de réparation, coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948, est modifié comme suit, pour les deuxièmes pensions périodiques qui expirent à une date postérieure au 31 décembre 1953 :

1° L'alinéa 2 est remplacé par la disposition suivante :

Elles font l'objet, après 5 ans de la date à laquelle elles ont pris cours, d'une révision périodique qui porte uniquement sur le degré d'invalidité permanent évalué conformément à l'article 9.

2° Les alinéas 3 et 4 sont abrogés.

3° Les alinéas 6, 7 et 8 sont remplacés par les dispositions suivantes :

La pension révisée est soit consolidée à un taux inférieur, égal ou supérieur au taux primitif, soit supprimée si le degré d'invalidité indemnisable n'atteint plus le minimum prévu.

L'intervention des Commissions des pensions de réparation prévues au § 3 de l'article 45 n'est pas requise lors de la révision périodique.

Art. 3.

§ 1er. — Les allocations annuelles accordées en vertu du premier alinéa de l'article 2 des lois coordonnées sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, modifié par la loi du 28 juillet 1953, et les allocations complémentaires accordées en vertu du § 1er de l'article 11 de la loi du 28 juillet 1953 forment un total pour la tenue du Grand Livre des pensions.

Forment également un total à cet effet :

1° L'indemnité spéciale pour aide d'une tierce personne accordée en vertu du 4e alinéa de l'article 2 des lois coordonnées sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, modifié par la loi du 28 juillet 1953, et l'allocation complémentaire spéciale accordée en vertu du § 2 de l'article 11 de la loi du 28 juillet 1953.

2° Les indemnités accordées en vertu de la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux « amputés » de la guerre telles qu'elles sont fixées par l'article 5 de la loi du 28 juillet 1953 et l'allocation complémentaire spéciale accordée en vertu du § 2 de l'article 11 de la loi du 28 juillet 1953.

§ 2. — Le coefficient visé par l'article 5, § 1er, 1°, a), des lois coordonnées sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, modifié par la loi du 28 juillet 1953, ainsi que ceux visés par les articles 6, § 1er, 13, § 1er, 14, § 2 et 15, § 1er, de la loi sur les pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit sont stabilisées à 2,25.

gemiddelde van de bekendgemaakte indexcijfers voor de drie maanden van het voorlaatste kalenderkwartaal dat de vervaldag voorafgaat.

§ 5. — Bij al de uit deze wet voortvloeiende betalingsoperaties, worden de onderdelen van franken van kant gelaten.

Art. 2.

Artikel 16 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 October 1948, wordt als volgt gewijzigd voor de tweede periodieke pensioenen die verstrijken op een datum na 31 December 1953 :

1° Het tweede lid wordt door de volgende bepaling vervangen :

Zij maken het voorwerp uit, na 5 jaar vanaf hun aanvangsdatum, van een periodieke herziening uitsluitend met betrekking tot de blijvende invaliditeitsgraad, geschat overeenkomstig artikel 9.

2° Het 3^e en het 4^e lid worden ingetrokken.

3° Het 6^e, het 7^e en het 8^e lid worden door de volgende bepalingen vervangen :

Het herziene pensioen wordt hetzij geconsolideerd op een bedrag dat lager of hoger is dan of gelijk is aan het aanvankelijk bedrag, hetzij afgeschaft indien de vergoedbare invaliditeitsgraad niet meer het vereiste minimum bereikt.

De tussenkomst van de in § 3 van artikel 45 voorziene Commissies voor vergoedingspensioenen is niet vereist bij de periodieke herziening.

Art. 3.

§ 1. — De jaarlijkse toelagen verleend krachtens het eerste lid van artikel 2 van de samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gewijzigd bij de wet van 28 Juli 1953, en de bijkomende toelagen verleend krachtens § 1 van artikel 11 van de wet van 28 Juli 1953 maken een geheel uit voor het houden van het Grootboek der pensioenen.

Maken daartoe insgelijks een geheel uit :

1° De speciale vergoeding voor hulp van een derde persoon, verleend krachtens het 4^e lid van artikel 2 van de samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gewijzigd bij de wet van 28 Juli 1953 en de speciale bijkomende toelage verleend krachtens § 2 van artikel 11 van de wet van 28 Juli 1953.

2° De vergoedingen verleend krachtens de wet van 5 Mei 1936 tot herziening van de aan de « oorlogsgeamputeerden » verleende vergoedingen zoals zij worden vastgesteld bij artikel 5 van de wet van 28 Juli 1953 en de speciale bijkomende toelage verleend krachtens § 2 van artikel 11 van de wet van 28 Juli 1953.

§ 2. — De coëfficiënt bedoeld bij artikel 5, § 1, 1°, a), van de samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gewijzigd bij de wet van 28 Juli 1953, alsmede die bedoeld bij de artikelen 6, § 1, 13, § 1, 14, § 2 en 15, § 1, van de wet op de herstellpensioenen voor de burgerlijke oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden, worden op 2,25 gestabiliseerd.

§ 3. — Ces modifications ont effet à dater du 1er juillet 1954.

Art. 4.

Les allocations d'invalidité et les indemnités y afférentes, les allocations de veuves non remariées, d'orphelins et d'ascendants, attribuées en vertu de la législation relative aux victimes civiles de la guerre 1914-1918, sont majorées de 10 % à dater du 1er juillet 1954.

Le bénéfice de cette majoration de 10 % n'est toutefois accordé qu'aux invalides dont le dommage est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 des lois coordonnées sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, modifié par l'article 1er de la loi du 28 juillet 1953, et qu'aux ayants droit des victimes dont le décès est la conséquence d'un acte patriotique au sens du § 1er, 1° — a) de l'article 5 des mêmes lois, modifié par l'article 3 de la loi du 28 juillet 1953.

Les nouveaux taux ainsi obtenus sont arrondis au multiple de 4 immédiatement inférieur, sans tenir compte des fractions de francs, et sont inscrits au Grand-Livre des pensions.

Art. 5.

A l'exception des allocations attribuées en vertu du § 4 de l'article 6 et du § 1er de l'article 14 de la loi sur les pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit, les pensions, allocations, majorations de pension et indemnités accordées en vertu des législations relatives aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 et de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit sont, à dater du 1er juillet 1954, majorées ou réduites dès que l'index moyen des prix de détail pour le Royaume est supérieur à 430 ou inférieur à 349,9.

Ces réductions ou majorations ont lieu dans les conditions fixées par les §§ 3, 4 et 5 de l'article 1er de la présente loi.

§ 3. — Deze wijzigingen hebben uitwerking vanaf 1 Juli 1954.

Art. 4.

De invaliditeitstoelagen en de er bijbehorende vergoedingen, de toelagen van niet hertrouwde weduwen, van wezen, en van ascendenten, toegekend krachtens de wetgeving betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, worden met 10 % verhoogd vanaf 1 Juli 1954.

Het voordeel van die verhoging van 10 % wordt evenwel slechts verleend aan de invaliden wier schade het gevolg is van een patriotische daad in de zin van artikel 2 van de samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gewijzigd bij artikel 1 van de wet van 28 Juli 1953, en aan de rechthebbenden van slachtoffers wier overlijden het gevolg is van een patriotische daad in de zin van § 1, 1° — a) van artikel 5 van dezelfde wetten, gewijzigd bij artikel 3 van de wet van 28 Juli 1953.

De nieuwe aldus bekomen bedragen worden op het onmiddellijk lager veelvoud van 4 afgerond zonder rekening te houden met onderdelen van franken, en worden ingeschreven op het Grootboek der pensioenen.

Art. 5.

Met uitzondering van de toelagen toegekend krachtens § 4 van artikel 6 en van § 1 van artikel 14 van de wet op de herstelpensioenen der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, worden de pensioenen, toelagen, verhogingen van pensioenen en vergoedingen, toegekend krachtens de wetgevingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, vanaf 1 Juli 1954 verhoogd of verlaagd zodra het gemiddelde indexcijfer der kleinhandelsprijzen voor het Rijk hoger is dan 430 of lager dan 349,9.

Die verlagingen of verhogingen geschieden in de voorwaarden vastgesteld in de §§ 3, 4 en 5 van het eerste artikel van deze wet.